

Pozemské tělo.

Člověk nosí svou pozemskou schránku s tou nejnezodpovědnější lhostejností a nepochopením, ačkoliv jí nutně potřebuje ku zrání svého ducha v hrubohmotnosti. Pokud necítí žádné bolesti, zanedbává tento dar a vůbec nemyslí na to, aby poskytl tělu vše, co potřebuje a dal mu především to, co mu prospívá. Stará se o své tělo teprve tehdy, když je nějakým způsobem poškodil a pocituje proto bolest, nebo když je svým tělem nějak brzděn ve své denní práci či v provádění svých oblíbených koníčků nebo hraček.

Požívá ovšem jídel a nápojů, ale dělá to nepromyšleně a často s přemírou, jaká se mu zdá právě příjemnou. Při tom se vůbec nestará o to, že tím svému tělu škodí. Nikomu nenapadne, aby se pečlivě staral o své tělo, pokud mu nečiní žádných bolestí. A přece nejnutnějším požadavkem je právě péče o **zdravé** tělo.

Zdravému tělu nutno dáti to, co potřebuje. Člověk má věnovat tomuto nejdůležitějšímu nástroji v hrubohmotnosti veškerou péči, aby prospívalo a vyvíjelo správnou činnost! Tělo je přece to **nejdrahocennější**, co člověk na svou pozemskou pouť obdržel.

Pohledte však na dospívající mládež, s jakou rouhavou lehkomyšlností tělo zanedbává a jak je znásilňuje přepínáním nejrůznějšího druhu.

Také zde bylo to zaviněno důsledkem falešného pěstování rozumu. Jakmile opravdu chcete, můžete to snadno a zřetelně

poznati. Pozorujte jen někdy studenty, jací jsou dnes a jakými byli vždy! Studenty, kteří převážně mezi mládeží pěstují svými studii **jednostranně** svůj rozum. Jak pyšně zpívali a zpívají ještě dnes své písně, jimiž opěvují krásu volného studentského života.

Činí tak pyšně a s vypjatou hrudí! Dokonce i staří páni velmi rádi jim později přizvukují. Zeptejte se jich však někdy poctivě, v čem spočívá tato pýcha. Museli byste zkoumat obsah jejich písní, abyste našli pravý podklad. Zdravě myslícího člověka zachvátí při tom hluboký stud, neboť tyto písně obsahují jen oslavování pitek a milkování, zahálčivost a mrhání nejkrásnějším časem v bytí pozemského člověka! Plýtvají právě tím časem uzrávání, kdy mají lidé začít se svým rozmachem, aby se stali v tomto stvoření plnocennými lidmi a dosáhli oné zralosti ducha, kterou potřebují k vyplnění místa, jež člověk, jako takový, podle zákonů svého Stvořitele a Pána ve stvoření plní a plnití má!

Tyto písně ukazují velmi zřetelně, co se v této době považuje za nejkrásnější a nejideálnější. V této době, kdy člověk pln vděčnosti a radosti musel by čistě pociťovat, jak se jeho duch prostřednictvím pozemského těla dostává do těsného spojení s veškerým okolním světem, aby v něm s plným vědomím působil a byl tak vůči svému Stvořiteli plně zodpovědným! V době, kdy každý duch počíná pomocí vyzařování pohlavní síly utvářeti své chtění a vysílá je daleko do hrubohmotnosti ve všech jejích stupních.

Tyto písně jsou však výsměšným pokřikem proti prazákonům stvoření, jimž odporují každým svým slovem!

Jinak žije ona mládež, která nestuduje. Zde najdete také všechny podklady, které umožňují správnější, zdravější a

přirozenější vývoj jejich pozemských těl. Ovšem jen tehdy, když tito mladí lidé neprovozují nějaký sport nebo nevěnují se politice! V tom případě zmizí i zde všechno rozumné a zdravé.

Kamkoliv se pátravě rozhlédnete, všude musíte poznat, že člověk neví ještě nic o zákonech stvoření.

Nemá ani tušení o tom, jakou má bezpodmínečnou zodpovědnost za jemu svěřené pozemské tělo! Také nevidí, jakou cenu má pozemské tělo pro jeho postavení ve stvoření, nýbrž má upřeny své zraky jen sem, na tuto zemi.

A přece význam, jaký má pozemské tělo pro tuto zemi, jest jen nepatrnou částí jeho skutečného významu!

A tato nevědomost o zákonech stvoření dala vzniknouti omylům, které se stále množí a přináší mnoha lidem škodu. Pronikají a zamořují všechno!

Jen proto se mohlo stát, že dokonce i všechny dosavadní církve holdují nesmyslnému názoru, že oběť utrpení a obětování života je za určitých podmínek Bohu milé! Tento falešný názor se hluboko zahnízdil také v umění. V této myšlence oslavuje se možnost „vykoupení“, které může nějaký člověk přinést jinému svou dobrovolnou obětí nebo smrtí z lásky!

Tím bylo toto lidstvo zmateno ještě víc.

Zákon Boží ve své neodchýlné spravedlnosti však nepřipouští, aby někdo mohl pykati za viny druhého. Takový čin uvaluje vinu pouze na toho, kdo se obětoval a vynutil tak zkrácení svého pozemského bytí. Tento člověk zahazuje své pozemské tělo, jemu svěřené a nutné k jeho zralosti, jako neužitečný hadr!

K tomu přistupuje ještě i domýšlivost takové duše, že koná cosi velikého a Bohu velmi milého. Člověk, který se obětuje, uvaluje tak na sebe **dvojnásobnou** vinu svou domýšlivostí, že může vykoupiti **jiného** z jeho hříchů. Udělal by mnohem lépe, kdyby si vyprosil odpuštění sám pro sebe jako největší hříšník před Pánem. Označuje přece Boha za nespravedlivého soudce, který by byl schopen takových libovolných činů a s nímž možno smlouvat.

Ve skutečnosti je to ještě rouhání se Bohu! Je to tedy již třetí vina při takovém činu, který se bezpodmínečně a příkře protiví každému citu pro spravedlnost.

Kdo dělá takovéto činy, ukazuje jen svou vlastní vypínavost a žádnou čistou lásku! Takové duše budou na onom světě rychle poučeny o pravé skutečnosti, jakmile musí trpěti důsledky toho, co přivodily jejich činy. Při tom však člověku, za něhož se obětovaly, není jejich obětí žádným způsobem pomůženo. Doufali takový člověk vědomě v tuto pomoc, je tím pouze ještě víc obtížen.

Tím více je k politování, že i velicí umělci holdovali ve svých dílech tomuto neblahému bludu vykoupení. Jemně cítící umělec musel by přece přijíti na to, že je to nepřirozené, a že to odporuje každé zákonitosti! Že je to úplně bez jakékoliv opory.

Tím se zmenšuje pravá velikost Boží.

Je to zase jen lidská domýšlivost, která se vypíná a očekává od neovlivnitelné Božské spravedlnosti, že by byla schopna přijmouti takovou oběť! Tím staví přece člověk své pozemské soudy a vykonávání jejich spravedlnosti výše než Božskou

spravedlnost. U pozemského soudu taková myšlenka nikomu ani nenapadne!

Díla Wagnerova, která obsahují takové nemožnosti, jakou je oběť Senty v Bludném Holanděanu nebo Alžběty v Tannhäuseru, musí být v textech pozměněna, protože takto probouzí škodlivou fantasii, která se neshoduje s Božími zákony.

Takové jednání ukazuje opovrhování pozemským tělem místo díky za tento hrubohmotný nástroj, který byl člověku dán k jeho uzrávání. O tento nástroj není dobře pečováno a člověk ho neudrží čistým a neporušeným, což je pro každý pozemský život nevyhnutelné.

Člověče, nauč se proto správně znát své pozemské tělo, abys je dovedl podle toho opatrovat a ovládat! Teprve pak budeš také schopen správně ho používat tak, jak je to pro tebe na této zemi nutno. První důsledek skutečného ovládnutí tvého těla ukáže se v lehkosti a kráse pohybů, v nichž proniká síla ducha, který je se svým nástrojem v harmonii.

Abyste se naučili v tomto směru správně rozlišovat, pozorujte lidi, kteří jakýmkoliv způsobem holdují některému sportu. Velmi rychle poznáte, že pouhé zocelení těla nepřináší současně krásu pohybů, protože je příliš jednostranné a duch se při tom nezachvívá v nutné harmonii. Krok sportovce lze zřídka označiti za krásný a jeho držení těla bývá zřídka půvabné. Sportovec je velmi vzdálen toho, aby tělo skutečně ovládal!

Vždyť síla přichází jedině z ducha! Z těla pochází jen siláctví!

Tak svědčí **těžký** krok o tíži, ale ne o síle. Tělo, udržované a proniklé duchovní silou má pohyby **elastické** a kráčí lehce jako na perách, ať již jeho váha je malá nebo veliká.

Těžký krok svědčí vždy jen o nedostatku správného ovládání těla duchem. A vláda ducha rozlišuje člověka od zvířete! Zvíře je podrobno jiným zákonům, poněvadž jeho duše přichází z bytostného. Zvíře však plní tyto zákony, žije v harmonii těla s duší a ve svých pohybech projevuje vždy jistý druh krásy, přiměřený jeho tělu. V opaku k lidem má také lehký krok vzdor často ohromné váze těla!

Jděte jen do zoologické zahrady! Pozorujte tam zvířata i lidi. Pozorujte je velmi pečlivě. U všech **lidí** musí vám býti velmi rychle nápadny důsledky chybějící harmonie mezi tělem a duší. Vidíte, že zvířata jsou úplně „přirozená“, nebrání-li jim v tom nějaká nemoc. Zpozorujete sami, že člověk vede špatnou životosprávu, neovládá své tělo, nežije v něm správně a stojí vůči němu úplně neharmonicky.

Právě tak je tomu i s výživou a udržováním těla. Zvíře nikdy nepřecpe své tělo tak, jak to činí mnozí lidé! Je nasyceno, jakmile již necítí hladu. Člověk často však teprve tehdy, až již nemůže více jíst! To je velký rozdíl, který byl opět vyvolán jen přepěstěným rozumem ve snaze, aby tu potlačil přirozený smysl.

Zvíře pije také jen proto, aby ukojilo žízeň. Člověk však v sobě vychovává představu požitku, jehož přemíra musí přinést tělu mnoho škod. Poukazuji zde znovu na zvyky studentských spolků, na jejich pitky a potom zanedbávání spánku, které jsou vždy následkem tohoto falešného způsobu života.

O tom není třeba žádných dalších výkladů. Toto jednání je již dosti známo jako nesmyslné. Ani lidé, kteří jsou v tomto směru nejdůležitější nebo nejomezenější, nemohou tvrdit, že by to bylo užitečné a nepřinášelo žádných škod.

Lidé, kteří se procházejí v zoologických zahradách, aby se podívali zvířatům, zřejmě projevují, že se na zvířatech musí učit, aby stáli se svým pozemským tělem ve stvoření správně. Nedá se již ani říci, že se tam „procházejí“. Jen málo návštěvníků vidíme se „procházeti“. Ve výrazu „procházeti se“, je již pojem půvabu a přirozeného ovládnutí. Mnozí lidé se však belhají nebo našlapují úplně bezmyšlenkovitě, zatím co jiní, naplnění myšlenkami, rozptýlení a rozervání, pobíhají nervosně sem a tam. Po kráse při tom není ani stopy. Vidíte zcela jasně, že vůbec nedbají na pohyby svých těl a že svým falešným, jednostranným myšlením mu v jeho přirozených pohybech dokonce brání. Toto zanedbávání vzniká již v mládí. Jeho důsledky projevují se ovšem teprve později a to bezpodmínečně. Nikdy se neztratí.

Jaká krása je však ve slovech: kráčet i putovat! Vy sotva již tušíte vznešenou hodnotu, která v tom spočívá. Ve všem tomto zanedbávání svého pozemského těla projevuje člověk nezralost ducha! Zralý duch bude **vždy dbáti** o své tělo jako o nutný nástroj k dosažení své pozemské zralosti a nebude ho nesmyslně zneužívat! Bude o ně pečovat **tak**, jak je to tělu **užitečné** a ne tak, jak to požadují často jeho nervy, vybičované znetvořením přirozených pojmů.

Kde čistá duchovní síla proniká úplně hrubohmotným tělem a ovládá je, **musí** i pohyby projevovat krásu, poněvadž jinak to nemůže být. Tam budou i hrubohmotné smysly plně proniknuty krásou tak, že zušlechťují vše, co činí. Bude to takové,

jak chtějí.

Krása a půvab jsou výrazem čistého lidského ducha ve všem jeho **působení**. K tomu patří i pohyby hrubohmotného těla!

Rozhlédněte se jen kolem sebe a objeví se vám všechno! Stojíte-li ve stvoření jako živí, **musíte** to rychle poznati.

Při tom zjistíte, jak nemožně tu člověk dosud jednal, jak málo znal samo stvoření, jež pro něho zůstává bezpodmínečně domovem! Do něho se zrodil, ale stále se chce od něho odtrhnout a postavit se nad ně. Toto prazvláštní chtění nedovolí mu nikdy, aby v něm stál pevně a jistě, protože se neučí znát svůj domov.

Pozemské tělo každého člověka je ve všech věcech úzce spojeno s **onou** hroudou, na které vzniklo! Podle zákonů stvoření pro všechnu hmotnost! S tím nechť člověk počítá v každé době. A toho právě dosud zřídka dbal a následoval. Domýšlel se, že je od ní osvobozen. Avšak není! Je s ní přesně úzce spojen jako tělo zvířete! **Oba** druhy těl jsou zformovány bytostným! U zvířat to člověk všechno vyzoroval a také to ví. Ale **své** tělo nechce postavit pod stejný zákon! A to je nesprávné.

Dbejte v budoucnosti velmi přesně na to: Pozemské tělo je spojeno s onou **částí** zeměkoule, na které bylo zrozeno! Je také úzce spojeno se všemi hvězdami této zcela určité části a s veškerým vyzařováním, které k tomu přísluší. Toto spojení je mnohem víc rozšířeno a rozvětveno, než si dovedete myslet! Jen **tato** část země poskytuje tělu přesně to, co potřebuje, aby správně rozkvetlo a zůstalo plné síly. Země poskytuje také ve svých jednotlivých pásmech vše v pravý čas a tak, jak to potřebují všechna hrubohmotná těla, která jsou v tomto určitém pásmu

zrozena! Všechny byliny a plody působí proto na lidské tělo nejúspěšněji a nejlépe je budují v **oné** době, kdy je země **přináší!**

Tělo **potřebuje** v té době a v tomto pásmu takovou potravu, jaká tam právě vzniká, protože je s ní trvale úzce spojeno.

Jahody v době zrání jahod, jablka v době jejich sklizně atd.! Tak je tomu se všemi plody, všemi zeleninami a bylinami. Proto je bylinné léčení úspěšné jen v době, kdy jsou byliny v plné síle. I pro zdravé tělo!

Bytostné samo poskytuje tak pozemskému tělu trvalou změnu ve výživě, jak je to opravdu nutné. Právě tak slunce, déšť a vítr jsou **nejvhodnějšími a nejlepšími** prostředky pro činnost kůže! Stvoření poskytuje člověku vše, co potřebuje pro své pozemské tělo a poskytuje mu to také ve správném střídání a v pravý čas!

Všemi umělými zvláštnosti nemůže člověk nikdy dosáhnout toho, co mu poskytuje stvoření samo ze sebe!

Dbejte toho velmi přesně! Na této zemi je pozemské **tělo** úzce spojeno **s tím pásmem**, ve kterém leží jeho rodiště! Má-li zůstat i v cizím pásmu zdravé a má-li podržet **plnou sílu** k pozemské činnosti, tu musí jako základ pro výživu jeho těla platit jen to pásmo, ve kterém bylo zrozeno. Člověk může pak vytvářet mosty, které mu umožní po určitou dobu i v cizím pásmu plnou činnost, ale trvale nemůže tak činit nikdy! Občas musí zase nazpět, aby si přinesl novou sílu! Přes to však **zkrátí** tím svůj pozemský život!

Není to libovůle ani náhoda, že jsou pozemští lidé různě

utvářených postav a barev těla.

Již prazákony stvoření stává je na zcela určité místo, které jediné jim slouží k jejich pozemské zralosti! A podle toho jsou také lidé přiměřeně vyzbrojeni.

Bytostné vám vytváří vaše pozemská těla a současně vám dává také potravu k jejich udržování! Jednotně to však působí jen v určitém pásmu a v určité části země! S lidmi není tomu jinak než s rostlinami a zvířaty. Vždyť i vy jste plodem stvoření, jste pouze tvory, kteří jsou úzce spojeni s pásmem a zářením té části země, kde vznikly. Při nastávajících převratech na této zemi musí býti proto změněna i vaše pozemská těla, neboť jinak nemohli byste na dále obstát! Těla se mění změnou bytostného působení. Změna bytostného působení má za následek změnu vyzařování, tím i změnu podnebí a vývoje forem při udržování vší hmotnosti. A to pod novým paprskem Světla!

Proto pozorujte a učte se z každé činnosti ve stvoření! Je vaší povinností poslouchat prazákonů stvoření, chcete-li dosáhnout toho, co vám slouží k užitku a vzestupu! Musíte tak učinit, chcete-li v budoucnosti vůbec obstát!